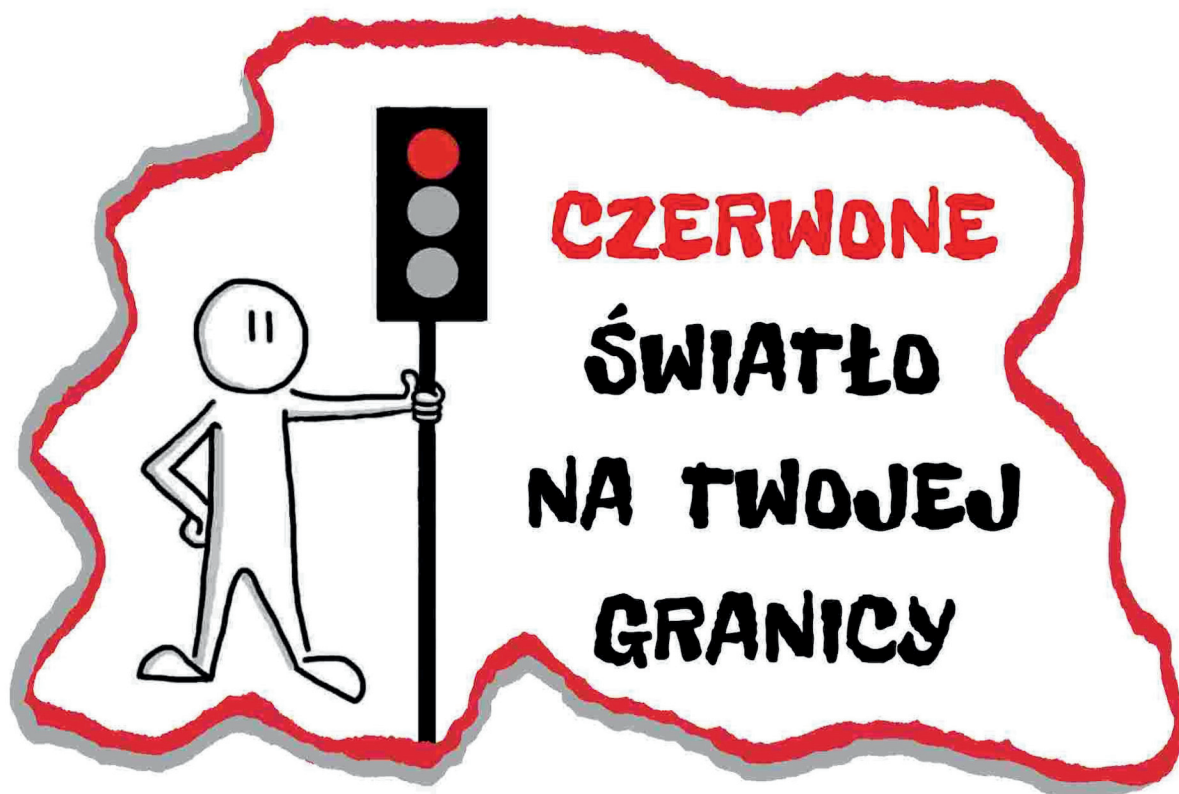

KONSPEKT REALIZACJI ZAJĘĆ Z WYKORZYSTANIEM GRY

wersja dla dzieci nieczytających

**KONSPEKT REALIZACJI ZAJĘĆ Z WYKORZYSTANIEM GRY
„CZERWONE ŚWIATŁO NA TWOJEJ GRANICY”
- wersja dla dzieci nieczytających**

Czas trwania spotkania	1 – 3 godziny dydaktyczne
Uczestnicy	Dzieci klas przedszkolnych i wczesnoszkolnych (klas w których dziecinie nabyły jeszcze umiejętności samodzielnego czytania)
Cel główny spotkania	Rozwój umiejętności asertywnego stawiania granic przez dzieci w sytuacji doświadczania ich naruszenia
Cele szczegółowe spotkania	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Zapoznanie uczestników z koncepcją i znaczeniem granic człowieka. ➤ Poznanie przez uczestników znaczenia i roli zachowań asertywnych w obronie swoich granic. ➤ Uświadomienie niekorzystnego znaczenia zachowań agresywnych i uległych.
Przebieg spotkania	<p>1. Osoba prowadząca wyjaśnia grupie następujące pojęcia:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Granice osobiste człowieka to terytoria, których nikt nie jest w stanie zmienić. Obejmują one nasze ciało (tylko ja czuję doznania z mojego ciała), emocje (tylko ja doświadczam swoich emocji), myśli (tylko ja znam swoje myśli) i wybory (tylko ja wiem, co chcę zrobić). Zdrowe granice są stałe, ale mają sprawnie działające przejścia umożliwiające wymianę informacji, a także rozmawianie o uczuciach. Granice wewnętrzne można porównać do granic między państwami, są one wyraźne i oznakowane ale umożliwiają przejście na drugą stronę po spełnieniu określonych warunków. • Asertywność – to umiejętność wyrażania swoich myśli i uczuć w sposób szczerzy i otwarty szanując jednocześnie zdanie i uczucia drugiej osoby, czyli granice drugiej osoby. • Asertywne stawianie granic – oznacza stanowczy sprzeciw wobec zachowań, które są dla nas nieodpowiednie. Stawianie granic jest oznaką szacunku do siebie i dbałości o swoje potrzeby. Jest to umiejętność niezbędna do budowania zdrowych relacji interpersonalnych. • Uległość – to zachowanie, które oznacza podporządkowanie się potrzebom i oczekiwaniom innych osób w sposób nadmierny i bezwarunkowy. Jest to zgadzanie się na zachowania, które są nieodpowiednie dla nas. Uległość jest postawą braku szacunku do swoich granic. • Agresja – to zachowania, które naruszają granice innych osób. Konsekwencją zachowań agresywnych jest skrzywdzenie drugiej osoby (fizyczne, emocjonalne)

	<p>lub materialne). Zachowania agresywne są wyrazem braku szacunku do granic innych osób.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Rozkładamy przed uczestnikami w centralnym miejscu planszę do gry w taki sposób, aby każdy ją widział. Planszę można wyeksponować pionowo na tablicy i użyć magnesów jako pionków. 3. Prowadzący dzieli klasę na 5 grup, w których gracze wspólnie będą podejmować decyzję (1 grupa = 1 pionek). 4. Mistrz gry przedstawia graczom sytuację (upewnia się, że wszyscy ją zrozumieli). Następnie przedstawia graczom 3 reakcję (prawidłową, uległą, agresywną – spis reakcji z podziałem w komplecie gry). Każda grupa ma chwilę na podjęcie decyzji, po czym podają po kolei swoją odpowiedź (każda grupa może również wskazywać odpowiedź za pomocą lizaków – które przygotowują sobie przed grą – 3 lizaki z numeracją „1”, „2”, „3” – każdy numer odpowiada jednej karcie reakcji przedstawionej przez mistrza gry). 5. Mistrz gry po reakcji wszystkich grup informuje czy dana granica została przez nich postawiona/obroniona w sposób prawidłowy czy uległy bądź agresywny. (Mistrz gry posiada własny spis reakcji z podziałem na reakcje prawidłowe i nieprawidłowe). 6. Grupa, która prawidłowo postawiła granicę przesuwa swój pionek o jedno pole do przodu. Natomiast w przypadku wybrania przez grupę reakcji uległej bądź agresywnej nie wykonują żadnego ruchu na planszy. 7. Po każdej zakończonej rundzie mistrz gry omawia z graczami postawioną przed nimi sytuację i ich reakcję, zwraca uwagę i wyjaśnia, dlaczego często reagujemy pasywnie lub agresywnie i dlaczego to nie jest najlepszy sposób na bronienie lub stawianie swoich granic. 8. W tej grze nie liczy się, kto pierwszy dotrze do mety a to, aby do niej dojść.
<p>Uwagi</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Karty sytuacji i reakcji można wykorzystywać do prowadzenia zajęć grupowych bez korzystania z planszy i pionków. • Osoba prowadząca zajęcia może wybrać konkretne sytuacje z kart sytuacji, które chce omówić z grupą. Podobnie może zrobić z kartami reakcji – może wybrać dowolną ilość kart reakcji do pracy podczas zajęć. • W trakcie pracy z grupą można pracować na sytuacjach, które realnie sprawiają trudności dzieciom. Sytuacje mogą proponować zarówno osoby prowadzące jak i dzieci. • Można zachęcić dzieci do odgrywania scenek w celu wzmocnienia efektywności uczenia się umiejętności stawiania granic. • Dzieci mogą również rysować sytuacje, które sprawiają im trudności tworząc w ten sposób własne karty sytuacji. • Praca dzieci w małych grupach może być stosowana przez pedagogów, psychologów, wychowawców, terapeutów środowiskowych oraz inne osoby mające możliwość pracy z małymi grupami dzieci i młodzieży.

	<ul style="list-style-type: none">Należy dzieci poinformować, iż są takie sytuacje naruszania granic, które należy zgłosić osobom dorosłym. Są to sytuacje związane z przemocą lub zagrożeniem zdrowia i życia osoby oraz sytuacje w których osoba nie radzi sobie emocjonalnie lub jej dotychczasowe działania nie przynoszą rezultatu. Przykłady sytuacji o których należy poinformować osoby dorosłe: „Ktoś dotyka Cię w intymne części ciała”, „Ktoś Cię bije”, „Nieznajomy prosi Cię byś z nim/nią gdzieś poszedł”, „Ktoś mówi Ci o swojej tajemnicy, a Ty się później boisz i ciągle o tym myślisz”.
Bibliografia	<p>Sakowska, J. (1999). <i>Szkoła dla rodziców i wychowawców</i>. Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej Ministerstwa Edukacji Narodowej</p> <p>Tyralik-Kulpa, E. (2022). <i>Uwaga! Złość</i>. Szczecin. Natuli.</p> <p>Żyliński, J. (2022). <i>Granice dzieci i dorosłych</i>. Szczecin. Natuli.</p>